

ŚWIĘTOKRZYSKI URZĄD WOJEWÓDZKI W KIELCACH
WYDZIAŁ POLITYKI SPOŁECZNEJ

25-516 Kielce, Al. IX Wieków Kielc 3; www.kielce.uw.gov.pl

tel. 0-41342-14-27 fax: 0-41 342-13-72; e-mail wps00@kielce.uw.gov.pl

PS.IV.862.1.4.2011

Kielce, 7.06.2011r.

Pani Małgorzata Stanioch
Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy
w Kielcach

Wystąpienie pokontrolne

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 20.04.2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2008r. Nr 69 poz. 415 z późn. zm.) oraz § 6.1. zarządzenia Wojewody Świętokrzyskiego Nr 122/2009 z dnia 31 grudnia 2009r. pracownicy Wydziału Polityki Społecznej przeprowadzili w dniach 28.03. - 30.03.2011r. i 1.04.2011r. kontrolę doraźną w Powiatowym Urzędzie Pracy w Kielcach. Zakres przedmiotowy kontroli obejmował sprawdzenie:

1. struktury organizacyjnej urzędu,
2. spełniania wymogów kwalifikacyjnych pracowników PUP,
3. prawidłowości wydatkowania środków Funduszu Pracy na szkolenie kadry Urzędu Pracy,
4. zasadności przyznawania bezrobotnym środków na podjęcie działalności gospodarczej i odmowy przyznania tych środków,
5. prawidłowości realizacji wniosków o umorzenie środków z Funduszu Pracy,
6. zasadności kierowania na staże i szkolenia.

Kontrolą objęto okres od 01.01.2010r. do dnia kontroli.

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokole kontroli z dnia 21.04.2011r. zgodnie z art. 113 ust. 1 w/w ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz § 56 ust. 1 Regulaminu Organizacyjnego Świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach, przekazuję Pani Dyrektor niniejsze wystąpienie pokontrolne.

Cz. I . Ocena kontrolowanej działalności na podstawie ustaleń opisanych w protokole.

1. Sposób i zasadność wydatkowania środków z Funduszu Pracy.

PUP w Kielcach otrzymał ze środków Funduszu Pracy w 2010r. w ramach algorytmu oraz z rezerwy Ministra Pracy i Polityki Społecznej na realizację zadań na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej - łącznie kwotę 58.685,9 tys. zł; na zadania fakultatywne - kwotę 2.449,0 tys. oraz na zadania związane z realizacją projektów PO KL – Podziałanie 6.1.3 współfinansowane z EFS - kwotę 16.308,9 tys. zł. Ze sprawozdania MPiPS-02 za miesiąc grudzień 2010r. wynika, iż w 2010r. w ramach środków przeznaczonych na podjęcie działalności gospodarczej wydatkowano kwotę 12.005,9 tys. zł (w tym 24,0 tys. zł w na podjęcie działalności na zasadach określonych dla spółdzielni socjalnych), na informacje o usługach i instrumentach rynku pracy 545,0 tys. zł, na koszty szkolenia kadr służb zatrudnienia - 357,1 tys. zł.

Również z informacji przedstawionej przez Główną Księgową wynika, że w 2010r. na finansowanie innych fakultatywnych zadań, tj. na opracowywanie, wydawanie lub rozpowszechnianie informacji o usługach organów zatrudnienia oraz innych partnerów rynku pracy, dla bezrobotnych i poszukujących pracy oraz pracodawców przeznaczono kwotę 554 171 zł. W sumie wydatkowano kwotę 545 040,02 zł, w tym 4869,75 zł jako wkład własny na promocję projektu EFS Poddziałanie 6.1.3. Poszczególne wydatki kształtowały się następująco:

- Telewizja Polska S.A. O/Kielce – 265 499,91 zł
- Radio Planeta – 73 052,10 zł,
- prasa 40 308,80 zł,
- nośniki systemowe w środkach komunikacji publicznej na terenie powiatu kieleckiego -58 712,50 zł,
- ulotka wielostronicowa - 40 016 zł,
- prezentacja na telebimach podczas imprez kulturalno-oświatowych – 25 000 zł,
- Polskie Książki Telefoniczne 7 686 zł,
- pozostałe kanały informacyjne – 29 654,96 zł.

Z art. 109 ust. 9 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wynika, że decyzje w sprawie wyboru form aktywizacji zawodowej bezrobotnych i innych uprawnionych osób w ramach łącznej kwoty ustalonej dla powiatu na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej podejmuje starosta, po zasięgnięciu opinii Powiatowej Rady Zatrudnienia.

W trakcie kontroli kontrolującym przedstawiono dwie Uchwały Powiatowej Rady Zatrudnienia dotyczące podziału środków w ramach przyznanego algorytmem limitu na realizację programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej: z dnia 25.03.2010r. Nr I/11/2010 na kwotę 30.287.900 zł i z dnia 18.02.2011r. Nr I/3/2011 na kwotę 8.017.600 zł, na której nie było podpisu Przewodniczącego Powiatowej Rady Zatrudnienia. Z uchwały z 2011r. nie wynika, że środki Funduszu Pracy zostały przeznaczone na takie formy, jak: szkolenia, prace interwencyjne, roboty publiczne, staże, doposażenia, studia podyplomowe, prace społecznie użyteczne oraz programy specjalne. Z w/w uchwały nie wynika, aby jakieś kwoty zostały przeznaczone na pomoc bezrobotnym w postaci jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej. Pod pojęciem „programy specjalne”, zgodnie z definicją zawartą w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, należy rozumieć „zespół działań mających na celu dostosowanie posiadanych lub zdobycie nowych kwalifikacji i umiejętności zawodowych oraz wsparcie zagrożonych likwidacją lub istniejących i tworzonych miejsc pracy”. Ponadto z oświadczenia złożonego kontrolującym przez panią Barbarę Kroczyk – Kierownika Wydziału Obsługi Rynku Pracy wynika, że do dnia kontroli umowy o „dotacje” zawierane były tylko ze środków EFS. Mając na uwadze powyższe ustalenia kontrolujący w treści protokołu stwierdzili, że na pomoc bezrobotnym w postaci jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej nie przewidziano żadnych środków. Dopiero do pisma Dyrektora PUP w Kielcach z dnia 4.05.2011r. znak: KK-KOP-JP-070-14/11 zawierającego zastrzeżenia do protokołu załączona została Uchwała, na której znajduje się podpis pani Aliny Siwoni – Przewodniczącej Powiatowej Rady Zatrudnienia, „Protokół Nr I/2011 z posiedzenia Powiatowej Rady Zatrudnienia” z dnia 18.02.2011r. oraz załącznik Nr 3 - Kalkulacja kosztów w ramach programu specjalnego „Z biznesem na Ty”. Z w/w dokumentów wynika, że środki na podjęcie działalności gospodarczej dla bezrobotnych zostały przewidziane w ramach środków na programy specjalne. Na udzielenie środków finansowych dla osób deklarujących chęć rozpoczęcia działalności gospodarczej (szacunkowo dla 42 osób) zaplanowano kwotę w wysokości 756 000 zł.

Starosta Kielecki pismem z dnia 24.05.2010r. znak: Or.I.0114-42/10 upoważnił panią Małgorzatę Stanioch –Dyrektora PUP w Kielcach do dokonywania w ciągu roku zmian, w drodze przeniesień, planowanych wydatków między poszczególnymi paragrafami, stosownie do potrzeb PUP w Kielcach (akta kontroli – Nr 23).

Inne kwestie związane z zasadnością wydatkowania środków Funduszu Pracy zostały szczegółowo omówione w pozostałych punktach niniejszego wystąpienia.

2. Struktura organizacyjna kontrolowanej jednostki.

PUP w Kielcach działa na podstawie Regulaminu Organizacyjnego zaakceptowanego Uchwałą Nr 16/41/11 Zarządu Powiatu w Kielcach z dnia 24.02.2011r. Z § 17 regulaminu wynika, że Centrum Aktywizacji Zawodowej realizuje usługi rynku pracy w zakresie pośrednictwa pracy (...). Z analizy zadań Referatu Pośrednictwa Pracy i Referatu Poradnictwa Zawodowego wynika ponadto, że w CAZ realizowane są instrumenty wspierające związane z: finansowaniem kosztów przejazdu z miejsca zamieszkania do miejsca zatrudnienia i powrotu, wykonywania innej pracy zarobkowej, odbywania przygotowania zawodowego oraz z finansowaniem kosztów przejazdu z miejsca zamieszkania do miejsca odbywania zajęć z zakresu poradnictwa zawodowego lub pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy oraz finansowaniem kosztów zakwaterowania osobie, która podjęła zatrudnienie, inną pracę zarobkową, przygotowanie zawodowe dorosłych poza miejscem zamieszkania. Pozostałe instrumenty rynku pracy, jak wynika z § 18 regulaminu dotyczącego Wydziału Obsługi Rynku Pracy tj. *zawieranie umów, ich realizacji i rozliczania dotyczących m.in. staży, prac interwencyjnych, robót publicznych, przygotowania zawodowego dorosłych, prac społecznie użytecznych, refundacji kosztów wyposażenia i wyposażenia stanowisk pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej* znajdują się poza CAZ-em. Z w/w regulaminu nie wynika, żeby poza CAZ były realizowane „jedynie zadania związane z finansową obsługą klienta, podpisywaniem umów, rozliczaniem formalnym umów, staży, szkoleń itd. oraz inne zadania mające typowo charakter administracyjny”. Zadania związane z realizacją usługi dotyczącej szkoleń znajdują się również poza CAZ w Wydziale Obsługi Rynku Pracy np.: zawieranie umów z instytucjami szkoleniowymi, monitorowanie szkoleń, udzielanie pożyczki szkoleniowej, zawieranie umów dotyczących odbywania studiów podyplomowych.

W myśl art. 9b ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wszystkie usługi i instrumenty rynku pracy powinny być realizowane w CAZ-ie. Tym samym w CAZ powinny się znajdować zadania określone w „Rozdziale 10 – Usługi rynku pracy” i w „Rozdziale 11 – Instrumenty Rynku Pracy” ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Poza CAZ-em zdaniem kontrolujących możliwa jest realizacja czynności, mających charakter typowo administracyjny (techniczny), związany z realizacją usług i

instrumentów rynku pracy takich, jak np. wypłata świadczeń, wydawanie decyzji administracyjnych.

W związku z Pani pismem z dnia 20.05.2011r. znak: KK-KOP-MW-070-14/11 w zakresie pkt 1, kontrolujący informują, iż podtrzymują swoje stanowisko prezentowane w piśmie z dnia 10.05.2011r. znak: PS.IV.862.1.4.2011 m.in. w zakresie dotyczącym struktury organizacyjnej PUP w Kielcach. Z analizy § 2 Uchwały wynika, że została uchylona Uchwała Nr 175/25/10 Zarządu Powiatu w Kielcach z dnia 20.01.2010r. w sprawie uchwalenia Regulaminu Organizacyjnego PUP w Kielcach, a w § 5 postanowiono, że uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia. Tym samym na podstawie w/w zapisów należało uznać, iż od dnia 24 lutego 2011r. zaczął obowiązywać nowy Regulamin Organizacyjny PUP w Kielcach. W tym kontekście zapis, iż dostosowanie organizacji i zasad działania PUP w Kielcach wynikających z wejścia w życie niniejszej uchwały nastąpi w terminie do dnia 15.04.2011r. powodowałoby w istocie, że w czasie dostosowywania się jednostki kontrolowanej do nowego regulaminu tj. do dnia 15.04.2011r. urząd de facto nie działałby na podstawie żadnego regulaminu, ponieważ trwałby okres przejściowy, a taka sytuacja jest niedopuszczalna. Jednocześnie w nowym regulaminie nie postanowiono, że do czasu dostosowania urzędu do nowych zasad będzie miał zastosowanie poprzedni regulamin. Tym samym funkcjonowanie w Urzędzie w czasie kontroli stanowiska drugiego z-cy Dyrektora PUP było niezgodne ze strukturą organizacyjną PUP zawartą w nowym regulaminie.

Również na skutek zmian w regulaminie organizacyjnym na bazie jednego Wydziału Ewidencji i Świadczeń utworzono trzy komórki organizacyjne, tj. Wydział Rejestracji i Informacji, Wydział Koordynacji Świadczeń oraz Samodzielne Stanowisko ds. Koordynacji LPIK. Z analizy zadań w/w komórek organizacyjnych wynika, że część zadań jest taka sama w Wydziale Rejestracji i Informacji oraz w Wydziale Ewidencji i Świadczeń. Do zadań Wydziału Rejestracji i Informacji należy m.in.: obsługa bezrobotnych z prawem do świadczeń w zakresie działania Wydziału, obsługa formalna osób bezrobotnych bez prawa do świadczeń oraz poszukujących pracy w zakresie działania Wydziału, wydawanie decyzji administracyjnych w zakresie zadań realizowanych przez Wydział, sporządzanie wydruków decyzji i zaświadczeń. W zakresie zadań Wydziału Koordynacji i Świadczeń również są zadania takie jak: obsługa bezrobotnych z prawem do świadczeń w zakresie działania Wydziału, w tym ustalanie prawa do świadczeń, naliczanie świadczeń dla bezrobotnych i dodatków aktywizacyjnych dla uprawnionych osób; obsługa formalna osób bezrobotnych bez prawa do świadczeń oraz poszukujących pracy w zakresie działania Wydziału; wydawanie decyzji administracyjnych w zakresie zadań realizowanych przez Wydział;

sporządzanie informacji statystycznych, wydruków decyzji i zaświadczeń w zakresie zadań realizowanych przez Wydział.

Kontrolujący stwierdzają, iż Dyrektor jednostki ma prawo decydować o podziale zadań pomiędzy poszczególnymi komórkami organizacyjnymi i o tworzeniu nowych komórek organizacyjnych, jednak z analizy w/w zadań dwóch wydziałów wynika, iż część zadań jest taka sama. Z uzasadnienia do Uchwały w sprawie Regulaminu Organizacyjnego wynika, że powyższe działania były podyktowane pogłębiającym się kryzysem na rynku pracy, w związku z czym zaszła potrzeba zwrócenia szczególnej uwagi na osoby figurujące w ewidencji Urzędu, a z uwagi na dużą ilość realizowanych zadań i dużą kumulację spraw w jednej komórce organizacyjnej nie do końca spełniała ona swą rolę. Z treści regulaminu wynika, że zadania związane z rejestracją osoby bezrobotnej i ustaleniem jej prawa do świadczeń np. zasiłku dla bezrobotnych znajdują się obecnie jednocześnie w zakresach zadań dwóch różnych wydziałów. Zdaniem kontrolujących niezasadne jest dublowanie tych samych zadań. Należy jednocześnie stwierdzić, że w przypadku, gdyby powyższa konkluzja była konsekwencją nieprecyzyjnie sformułowanego regulaminu i faktycznie do różnych wydziałów przyporządkowane są inne etapy realizacji danego zadania, takie rozwiązanie również należy uznać za zagrażające prawidłowej realizacji zadań ustawowych.

3. Spełnianie wymogów kwalifikacyjnych pracowników PUP.

Na dzień 29.03.2011r. w PUP w Kielcach zatrudnionych było łącznie 185 osób, w tym 11 pracowników zatrudnionych na zastępstwo, natomiast na stanowiskach realizujących usługi rynku pracy zatrudnionych było: 45 pośredników pracy, 19 doradców zawodowych, 7 specjalistów ds. rozwoju zawodowego, 5 Liderów Klubu Pracy, a także 2 specjalistów ds. programów.

Zakres kontroli PUP w Kielcach obejmował m.in. spełnianie wymogów kwalifikacyjnych pracowników PUP oraz prawidłowość wydatkowania środków Funduszu Pracy na szkolenia kadry urzędu. W związku z powyższym zespół kontrolujący poprosił o udostępnienie akt osobowych pracowników i pomimo, że zostały one zespołowi kontrolującemu przedstawione, w trakcie kontroli odmówiono dostępu do tych akt (na którą to okoliczność została w dniu 01.04.2011r. sporządzona notatka służbowa). Wobec powyższego zespół kontrolujący poprosił o przekazanie poświadczonych za zgodność z oryginałem kserokopii dokumentów potwierdzających kwalifikacje zawodowe wszystkich kierowników wydziałów i referatów (prośba została opatrzona zapisem „zgodą” i podpisem

Kierownika Wydziału Organizacji i Kadr). Tak więc zespół kontrolujący przeprowadzał czynności kontrolne wyłącznie w oparciu o przedstawione przez pracowników urzędu, poświadczone za zgodność z oryginałem, dokumenty.

Nie można zgodzić się z zarzutem Dyrektora PUP w Kielcach, zawartym w piśmie z dn. 20.05.2011r., jakoby „zespół kontrolujący dopuścił się naruszenia uprawnień”. Zgodnie z art. 39 ust. 3 pkt 2 ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie z dnia 23 stycznia 2009 r. (Dz.U. Nr 31, poz. 206) „w ramach udzielonego upoważnienia kontrolujący ma prawo do wglądu do wszelkich dokumentów i innych materiałów związanych z działalnością podmiotu kontrolowanego, z uwzględnieniem przepisów o ochronie informacji niejawnych”. Nie jest również prawdą, iż kontrolujący „samodzielnie i samowolnie dokonywał kopiowania dokumentów” oraz że „brak możliwości określenia jakich”. O zamiarze dokonania kserokopii zakresów czynności pracowników uczestniczących w szkoleniach zagranicznych była w dniu 29.03.2011r. poinformowana XXX Kierownik Referatu Organizacyjno – Prawnego w Wydziale Organizacji i Kadr, która na prośbę zespołu kontrolującego miała jednocześnie kserować część zakresów czynności w/w pracowników. Ponadto w trakcie dokonywania kopii kontrolujący rozmawiał z panem Jackiem Paszowskim – Kierownikiem Wydziału Organizacji i Kadr, który pytał, jakie dokumenty są kserowane i w jakim celu. Po udzieleniu odpowiedzi pan J. Paszowski nie zgłosił zastrzeżeń w tej kwestii, natomiast w niedługim czasie (w dniu 29.03.2011r. około godz. 14) pani Dyrektor zdecydowała o odmowie udostępnienia akt osobowych powołując się na fakt, iż zawierają one „dane wrażliwe”. Należy wskazać, iż w zakresie zainteresowania zespołu kontrolującego były wyłącznie dokumenty dotyczące kwalifikacji zawodowych, natomiast odmowa udostępnienia całości akt osobowych utrudniła przeprowadzenie kontroli, zwłaszcza, iż pomimo ustalenia około godz. 11.00 w dniu 30.03.2011r. z panem Jackiem Paszowskim, iż zespołowi kontrolującemu zostaną przekazane w ciągu 2 godz. kserokopie lub oryginały dokumentów dotyczących kwalifikacji pracowników, których akta zostały wybrane w dniu 28.03.2011r., do godz. 14.45 dnia 30.03.2011r. zespół kontrolujący nie otrzymał żadnej dokumentacji, z wyjątkiem zakresów czynności kilku pracowników, które to zakresy były przygotowane jeszcze w dniu 29.03.2011r. (na okoliczność tą została w dniu 01.04.2011r. sporządzona notatka służbowa).

W wyniku analizy udostępnionych przez kierownictwo PUP części akt osobowych XXX, spośród których większość zatrudniona jest na stanowiskach kierowniczych, dokonano ustaleń wskazanych w poniższej tabeli.

L. p.	Imię i nazwisko, nazwa stanowiska	Uwagi
1.	XXX	W aktach osobowych brak zakresu czynności. Z wyjaśnień z dn. 01.04.2011r., podpisanych przez p. Jacka Paszowskiego – Kierownika Wydziału Organizacji i Kadr wynika, że zadania wykonywane przez XXX są realizowane na podstawie § 12 Regulaminu Organizacyjnego Urzędu i innych upoważnień udzielonych przez Starostę Kieleckiego i Dyrektora PUP w Kielcach (akta kontroli – 67a). Należy uznać to za wystarczające. W aktach z przeprowadzonego konkursu XXX przedstawionych zespołowi kontrolującemu brak jest natomiast protokołu z przeprowadzonego naboru. Zgodnie z art. 3c. 1. z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych, obowiązującym w trakcie przeprowadzania naboru, sporządza się protokół przeprowadzonego naboru kandydatów na stanowisko urzędnicze. Jest to więc obowiązek komisji rekrutacyjnej, od którego nie można odstąpić, a brak protokołu należy traktować jako poważne uchybienie.
2.	XXX	W aktach osobowych XXX brak było zakresu czynności na aktualne zajmowane stanowisko, jednakże biorąc pod uwagę, iż dostosowanie organizacji i zasad działania PUP w Kielcach do zmian wynikających z wejścia w życie uchwały nr 16/41/11 Zarządu Powiatu w Kielcach z dnia 24.02.2011t. w sprawie uchwalenia Regulaminu Organizacyjnego miało nastąpić do dnia 15.04.2011r. nie należy traktować tego jako uchybienie. Oczywiście sytuacją pożądaną jest niezwłoczne i wyczerpujące określenie zakresu obowiązków osoby pracującej na danym stanowisku. W odniesieniu natomiast do powierzenia XXX „<i>stanowiska Starszego inspektora powiatowego i pełnienie obowiązków Koordynatora Referatu Pośrednictwa Pracy w Centrum Aktywizacji Zawodowej</i>” należy stwierdzić, iż brak jest w ustawie z dnia 21.11.2008r. o pracownikach samorządowych podstawy prawnej do powierzania „<i>pełnienia obowiązków</i>”. Zgodnie z orzecznictwem brak przepisu pozwalającego na powierzenie „<i>pełnienia obowiązków</i>” skutkuje tym, iż powierzenie „<i>pełnienia obowiązków</i>” należy traktować jako powołanie danej osoby na to stanowisko (wyrok WSA w Lublinie z dn. 01.12.2008r. III SA/Lu 413/08, Wyrok NSA z dn. 10.09.2002r. II SA/LU 914/02). Pomimo, iż orzeczenia te były wydane w oparciu o ustawę z dn. 22.03.1990r. o pracownikach samorządowych w kwestii braku możliwości powierzenia „<i>pełnienia obowiązków</i>” nie tracą na aktualności, gdyż możliwość taka nie została przewidziana również w ustawie z dn. 21.11.2008r. o pracownikach samorządowych. Wobec powyższego powierzenie XXX „<i>pełnienia obowiązków Koordynatora Referatu Pośrednictwa Pracy w Centrum Aktywizacji Zawodowej</i>” należy traktować jako powołanie na stanowisko Koordynatora Referatu Pośrednictwa Pracy w CAZ. Należy wskazać, iż ustawa z dn. 21.11.2008r. przewiduje w art. 20 możliwość „<i>awansu wewnętrznego</i>”, natomiast w art. 21 możliwość „<i>powierzenia wykonywania innej pracy zawodowej</i>”. Oba te artykuły nie stanowią jednak podstawy do powierzenia „<i>pełnienia obowiązków</i>”, a

		ponadto ich zastosowanie jest również uzależnione od spełniania wymogów kwalifikacyjnych na dane stanowisko. Należy stwierdzić, iż Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych z dnia 18 marca 2009 r. (Dz.U. Nr 50, poz. 398) nie przewiduje stanowiska „koordynatora” (załącznik Nr 3 - WYKAZ STANOWISK PRACOWNICZYCH, W TYM PRACOWNIKÓW ZATRUDNIONYCH NA KIEROWNICZYCH STANOWISKACH URZĘDNICZYCH I STANOWISKACH URZĘDNICZYCH, SZCZEGÓŁOWE WYMAGANIA KWALIFIKACYJNE, KWOTY WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO I DODATKU FUNKCYJNEGO, ZASZEREGOWANIE DO KATEGORII WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO I STAWEK DODATKU FUNKCYJNEGO), wobec czego powołanie na stanowisko o takiej nazwie nie powinno mieć miejsca. Nazewnictwo wskazuje, że jest to stanowisko najbardziej zbliżone do stanowiska „kierownika referatu”, które jest kierowniczym stanowiskiem urzędniczym. Wymogi zatrudnienia dla pracowników na kierowniczych stanowiskach urzędniczych zostały określone w art. 6 ust. 4 ustawy o pracownikach samorządowych i należą do nich m.in. posiadanie co najmniej trzyletniego stażu pracy (lub wykonywanie przez co najmniej 3 lata działalności gospodarczej o charakterze zgodnym z wymaganiami na danym stanowisku) oraz wykształcenie wyższe. XXX. w dniu powołania na stanowisko koordynatora (04.03.2011r.) posiadał wykształcenie wyższe, ale jego staż pracy był krótszy niż 3 lata (od 07.05.2008r.) Z kwestionariusza osobowego (akta kontroli – 68c) wynika, iż XXX prowadzi również od 2005r. działalność gospodarczą, jednakże nie został określony rodzaj działalności gospodarczej. Tym samym XXX, <u>o ile prowadzona przez niego działalność gospodarcza nie jest zgodna z wymaganiami na stanowisku związanym z kierowaniem referatem pośrednictwa pracy w CAZ, nie spełnił warunków zatrudnienia na kierowniczym stanowisku urzędniczym.</u>
3.	XXX	Bez uwag.
4.	XXX	W kwestii możliwości powierzenia „<u>pełnienia obowiązków</u> Kierownika Wydziału Koordynacji Świadczeń” – patrz: uwagi – pkt 2 tabeli. <u>XXX jako osoba nie posiadająca co najmniej 3 – letniego stażu pracy nie spełniła warunków zatrudnienia na kierowniczym stanowisku urzędniczym.</u>
5.	XXX	Bez uwag.
6.	XXX	W kwestii możliwości powierzenia „pełnienia obowiązków Koordynatora Samodzielnego Stanowiska ds. Koordynacji LPIK” – patrz: uwagi – pkt 2 tabeli. <u>XXX jako osoba nie posiadająca wykształcenia wyższego nie spełniła warunków zatrudnienia na kierowniczym stanowisku urzędniczym.</u>
7.	XXX	Bez uwag.

8.	XXX	Bez uwag.
9.	XXX	Bez uwag.
10	XXX	Bez uwag.
11	XXX	W kwestii możliwości powierzenia „pełnienia obowiązków Koordynatora Referatu ds. Form Aktywnych w Wydziale Obsługi Rynku Pracy” – patrz: uwagi – pkt 2 tabeli. <u>XXX jako osoba nie posiadająca wykształcenia wyższego nie spełniła warunków zatrudnienia na kierowniczym stanowisku urzędniczym.</u> Należy dodać, iż w aktach osobowych znajduje się zakres czynności z 11.03.2011r., z którego wynika, że jest ona zatrudniona na stanowisku „inspektor powiatowy” , natomiast z pisma z dnia 11.03.2011r. wynika, iż powierzono XXX stanowisko „Inspektora powiatowego i pełnienie obowiązków Koordynatora Referatu ds. Form Aktywnych w Wydziale Obsługi Rynku Pracy”. W zakresie czynności XXX ma wpisane m.in. „koordynowanie zadań przypisanych do Referatu Aktywnych Form”.
12	XXX	<u>XXX jako osoba nie posiadająca wykształcenia wyższego nie spełniła warunków zatrudnienia na kierowniczym stanowisku urzędniczym jakim jest „Kierownik Referatu Realizacji Szkoleń w Wydziale Obsługi Rynku Pracy”.</u>
13	XXX	Bez uwag.
14	XXX	Bez uwag.
15	XXX	Bez uwag.
16	XXX	W kwestii możliwości powierzenia „pełnienia obowiązków Koordynatora Referatu Administracyjno – Gospodarczego w Wydziale Organizacji i Kadr” – patrz: uwagi – pkt 2 tabeli. <u>XXX jako osoba nie posiadająca co najmniej 3 – letniego stażu pracy (zatrudniony od dnia 04.03.2009r.) nie spełnił warunków zatrudnienia na kierowniczym stanowisku urzędniczym.</u>
17	XXX	W kwestii możliwości powierzenia „pełnienia obowiązków Kierownika Wydziału Rejestracji i Informacji” – patrz: uwagi – pkt 2 tabeli. <u>XXX spełniła warunki zatrudnienia na kierowniczym stanowisku urzędniczym.</u>
18	XXX	Bez uwag.
19	XXX	W kwestii możliwości powierzenia funkcji „koordynatora” – patrz: uwagi – pkt 2 tabeli. <u>XXX jako osoba nie posiadająca wyższego wykształcenia nie spełniła warunków zatrudnienia na kierowniczym stanowisku urzędniczym.</u> Należy dodać, iż w aktach osobowych znajduje się zakres czynności z 17.03.2011r.,

		z którego wynika, że jest ona zatrudniona na stanowisku „Starszy inspektor powiatowy”, natomiast z pisma z dnia 10.03.2011r. wynika, iż powierzono XXX „funkcję Koordynatora w Wydziale Finansowo – Księgowym”. W zakresie czynności XXX ma wpisane m.in. „koordynowanie pracy zespołu obsługującego Fundusz Pracy, EFS, PFRON”.
20	Alicja Kupis	Bez uwag.
21	Monika Paszowska	Bez uwag.

Jak wynika z powyższej tabeli część osób, których akta objęto kontrolą, nie spełniały warunków do zatrudnienia na kierowniczym stanowisku urzędniczym. Osoby te (XXX oraz ewentualnie XXX) nie spełniły wymagań określonych w art. 6 ust. 4 ustawy o pracownikach samorządowych, a tym samym nie powinny objąć stanowiska związanego z kierowaniem/koordynowaniem pracy innych osób. Należy podkreślić, iż stanowisko „koordynatora” nie zostało przewidziane w Rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych z dnia 18 marca 2009 r. (Dz.U. Nr 50, poz. 398), jednakże jest ono w swym nazewnictwie i związanych z nim zadaniach najbardziej zbliżone do stanowiska kierownika referatu czy wydziału i dlatego należy je traktować jako kierownicze stanowisko urzędnicze. Należy wskazać, iż „powierzenie pełnienia obowiązków” osobom, które nie spełniają warunków do objęcia danego stanowiska należy traktować jako próbę obejścia przepisów prawa. Należy również zaznaczyć, iż zasadą określoną w art. 11 ustawy o pracownikach samorządowych jest otwarty i konkurencyjny nabór. PUP w Kielcach, jak wynika z analizy akt, nie przeprowadzał naboru. Nie można również stwierdzić, iż osoby, o których mowa powyżej, otrzymały swe stanowiska w drodze „awansu wewnętrznego” lub „czasowego powierzenia wykonywania innej pracy”, gdyż w tych przypadkach pracodawca bierze pod uwagę przede wszystkim poziom kwalifikacji. Takie działanie urzędu pracy, gdzie osobom zostają powierzone stanowiska niezgodne z ich kwalifikacjami stanowi poważne naruszenie przepisów prawa.

4. Prawidłowość wydatkowania środków Funduszu Pracy na szkolenie kadry Urzędu Pracy. Zgodność wybieranych kierunków szkoleń z potrzebami merytorycznymi ich uczestników. Zasadność wyboru szkoleń organizowanych za granicą.

Z dokumentów przedstawionych w trakcie kontroli zespołowi kontrolującemu wynika, iż w 2010r. pracownicy PUP uczestniczyli w 92 szkoleniach, a w okresie od 01.01.2011r. do

14.04.2011r. - w 21 szkoleniach. Z przedstawionego wykazu pracowników urzędu, którzy uczestniczyli w szkoleniach w 2010r., wynika natomiast, że 164 osoby uczestniczyły w co najmniej jednym szkoleniu w 2010r.

Podczas analizy rejestrów szkoleń w 2010r. stwierdzono, iż w PUP w Kielcach występuje duża dysproporcja w zakresie uczestnictwa w szkoleniach osób pracujących na tych samych stanowiskach. Do tej kwestii odniosła się pani Dyrektor PUP w piśmie z dnia 04.05.2011r. Wskazano w nim, iż dobór pracowników na szkolenia odbywa się przede wszystkim w oparciu o zakresy czynności, jednakże nie jest to regułą. Jednostka kontrolowana wskazuje, że bierze pod uwagę również zapewnienie rezerwy kadrowej oraz, że *„część pracowników z uwagi na zakresy czynności i zajmowane stanowiska nie musi z dużą częstotliwością odbywać szkolenia w pewnych tematykach, choćby z uwagi na nieobsługiwanie bezpośrednio klienta”*. Ponadto urząd zwrócił uwagę na konieczność odbywania szkoleń w ramach projektów.

Należy wskazać, iż w treści protokołu wskazano dysproporcje w ilości szkoleń osób zatrudnionych na takich samych stanowiskach, a tym samym argumentacja wskazana powyżej, iż o ilości szkoleń decydują przede wszystkim zakresy czynności, nie znajduje odzwierciedlenia w stwierdzonym stanie faktycznym. W piśmie z dnia 04.05.2011r. wskazano, iż pan XXX – doradca zawodowy nie uczestniczył w 2010r. w żadnym szkoleniu, gdyż od dnia 14.05.2010r. przebywa na urlopie bezpłatnym. Biorąc jednak pod uwagę, iż pani XXX uczestniczyła w 9 szkoleniach, a pani XXX w 11 szkoleniach, należy stwierdzić, iż zasadnym było, by pan XXX wykonując przez znaczną część roku obowiązki doradcy zawodowego uczestniczył w szkoleniu. Również w przypadku doradców zawodowych – stażystów występują znaczne dysproporcje. O ile oczywiście uzasadniony był brak udziału w szkoleniach pani XXX, która przebywała na urlopie macierzyńskim, o tyle nie można uzasadnić udziału pana XXX w 10 szkoleniach, podczas gdy pan XXX i pani XXX uczestniczyli w dwóch szkoleniach. W kwestii dysproporcji w uczestnictwie w szkoleniach specjalistów ds. aktywizacji nie można przyjąć uzasadnienia, iż *„pani XXX i pani XXX nie uczestniczyły w szkoleniach ponieważ nie widziano celowości biorąc pod uwagę ich zakres czynności”*. Pomimo nie posiadania przez zespół kontrolujący zakresów czynności tych osób należy uznać, iż argument przedstawiony w piśmie z dn. 04.05.2011r. jest sprzeczny z przepisami prawa i sprzeciwia się obowiązkowi podnoszenia kwalifikacji przez pracowników administracji publicznej. Art. 29 § 1 ustawy z dn. 21.11.2008r. o pracownikach samorządowych stanowi: „pracownicy samorządowi uczestniczą w różnych formach podnoszenia wiedzy i kwalifikacji zawodowych”, natomiast w art. 24 ust. 2 pkt 7 wskazano:

„do obowiązków pracownika samorządowego należy w szczególności stałe podnoszenie umiejętności i kwalifikacji zawodowych”. Jak wynika z powyższego ustawodawca przypisuje dużą rolę stałemu doskonaleniu kadry w urzędzie, czemu dał wyraz również w art. 1 w/w ustawy, zgodnie z którym przepisy prawa określające status prawny pracowników samorządowych ustanawia się w celu zapewnienia zawodowego, rzetelnego i bezstronnego wykonywania zadań publicznych. Pracodawca powinien wspomagać pracowników w podnoszeniu przez nich kwalifikacji zawodowych. Biorąc pod uwagę ciągle zmieniający się stan prawny oraz strukturę rynku pracy nie można uznać, iż specjaliści ds. aktywizacji nie muszą brać udziału w szkoleniach.

W trakcie odbywania szkolenia w okresie od 18 do 20.01.2010r. pt. „Jak skutecznie kreować pozytywny wizerunek Centrum Aktywizacji Zawodowej” pani XXX zatrudniona była na stanowisku inspektor powiatowy w CAZ, jednakże tylko do dnia 24.01.2010r. Oznacza to, iż jeszcze przed odbyciem w/w szkolenia dyrekcja PUP w Kielcach musiała posiadać wiedzę, że pani XXX jeszcze tylko 4 dni po zakończeniu szkolenia będzie pracować w Centrum Aktywizacji Zawodowej, a to z kolei prowadzi do wniosku, iż udział pani XXX w w/w szkoleniu był niezasadny. Nie można uznać za przekonujące wyjaśnienia zawartego w piśmie z dnia 04.05.2011r., iż *„nie jest prawnie zakazane ani nie bezcelowe kierowanie na szkolenie z innej komórki organizacyjnej pracownika choćby z uwagi na zachowanie wspomnianej wcześniej rezerwy kadrowej”*. Argument dotyczący rezerwy kadrowej jest zbyt ogólny i nie można za jego pomocą tłumaczyć uczestnictwa w szkoleniach osób, które z racji wykonywanych obowiązków nie są bezpośrednio zainteresowane jego tematyką.

W odniesieniu do uczestnictwa w szkoleniu pt. „Odpowiedzialność publicznych służb zatrudnienia po nowelizacji ustawy z uwzględnieniem informacji publicznych w kontaktach z mediami w teorii i praktyce oraz rola i zadania Centrum Aktywizacji Zawodowej” odbywającym się od 15 do 17.03.2010r. pani XXX należy stwierdzić, iż w tym czasie nie była już ona pracownikiem CAZ. Faktem jest, iż tytuł szkolenia obejmuje zagadnienia związane z wykorzystaniem informacji publicznej w kontaktach z mediami, jednakże tematyka w znacznej części dotyczyła roli i zadań CAZ. Wobec powyższego szkolenie to nie było do końca odpowiednie dla pani XXX, która nie wykonywała obowiązków w ramach CAZ.

W zakresie uczestnictwa w szkoleniu „Najnowsze regulacje prawne w zakresie rachunkowości, gospodarki finansowej i sprawozdawczości oraz ich wpływ na organizację i funkcjonowanie jednostek sfery finansów publicznych” należy stwierdzić, iż po wyjaśnieniu

wątpliwości dotyczących zajmowanego przez panią XXX stanowiska, uznaje się za zasadne jej uczestnictwo w tym szkoleniu.

Uczestnictwo pani XXX w szkoleniu pt. „Poradnictwo zawodowe dla osób z niepełnosprawnością”, odbywające się w okresie od 28 do 30.06.2010r. należy uznać za niezasadne. W piśmie z dnia 04.05.2011r. wskazano, iż uczestnictwo w w/w szkoleniu miało przynieść ani XXX *„dodatkowe kwalifikacje w kontaktach z osobami, które na co dzień obsługuje, przede wszystkim z uwagi na fakt, że codzienne doświadczenia w pracy z osobami niepełnosprawnymi dają obraz tego, że pracownik na takim stanowisku musi mieć jak najszerszą wiedzę, aby kompleksowo (w jednym miejscu) udzielić pomocy.”* Wyjaśnienie to należy uznać za sprzeczne z ustawą o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 września 2010 r. w sprawie standardów i warunków prowadzenia usług rynku pracy. W rozdziale 10 ustawy pt. „Usługi rynku pracy” zostało wyszczególnione na czym polega usługa pośrednictwa pracy, a na czym usługa poradnictwa zawodowego. Ponadto należy wskazać, iż nie należy łączyć zatrudnienia na stanowisku pośrednika pracy z realizacją którejkolwiek z innych usług. Osoba zatrudniona jako pośrednik pracy nie może wykonywać dodatkowych zadań z zakresu poradnictwa zawodowego i informacji zawodowej czy pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy lub organizacji szkoleń. Stanowisko to jest zgodne ze stanowiskiem MPiPS. Niepełnosprawne osoby bezrobotne powinny uzyskiwać od urzędu pracy wszelką dostępną pomoc i być objęte szczególnie zintensyfikowanymi działaniami, nie może być więc tak, że świadczone im usługi będą na poziomie niższym niż w przypadku osób bezrobotnych całkowicie zdolnych do pracy. Niedopuszczalna jest sytuacja, w której pomoc udzielana jest przez jedną osobę „kompleksowo”, gdyż z pewnością nie będzie to wtedy pomoc na właściwym poziomie. Pośrednik pracy nie powinien podejmować działań w zakresie poradnictwa zawodowego, gdyż w tym zakresie kwalifikacje posiada doradca zawodowy. Pośrednik pracy powinien realizować zadania objęte pośrednictwem pracy, a tym samym nie powinien być przez urząd kierowany na szkolenie dotyczące problematyki, którą zajmują się doradcy zawodowi.

W odniesieniu do uczestnictwa w szkoleniu przeznaczonym dla doradców zawodowych pt. „Kurs inspiracji – poradnictwo zawodowe” osób, które nie są zatrudnione na stanowiskach doradcy zawodowego zastosowanie będą miały argumenty wskazane w akapicie poprzednim.

W szkoleniu pt. „Wypalenie zawodowe” odbywającym się od 06 do 08.12.2010r. obok osób zatrudnionych w urzędzie od kilkunastu lat uczestniczyły również pracownice zatrudnione znaczne krócej. W treści protokołu zwrócono jedynie uwagę, iż w w/w szkoleniu

uczestniczyły również pracownice posiadające stosunkowo niewielki staż pracy w urzędzie, co oczywiście nie przesądza o niewłaściwości skierowania na szkolenie pani XXX i pani XXX. Te dwie osoby w stosunku do innych uczestników szkolenia miały stosunkowo niski staż pracy, jednakże, jak zostało stwierdzone w piśmie z dn. 04.05.2011r., zgłosiły one potrzebę udziału w tego typu szkoleniu. W przypadku tym nie można jednoznacznie stwierdzić, że skierowanie na szkolenie pani XXX i pani XXX było niezasadne, ale należy zwrócić uwagę na celowość tego typu szkoleń. Oczywiście termin „wypalenie zawodowe” nie jest jednoznaczny z długim stażem pracy, jednakże definicja zaczerpnięta z wikipedii, która jednostka kontrolowana była uprzejma przedstawić w piśmie z dn. 04.05.2011r., nie jest naukowym wyjaśnieniem tego terminu. W przeważającej mierze psychologowie jednak wiążą termin „wypalenie zawodowe” z rezultatem długotrwałego lub powtarzającego się obciążenia w wyniku długoletniej intensywnej pracy. W przypadku doboru uczestników na tego typu szkolenia nie należy oczywiście kierować się wyłącznie stażem pracy, jednakże powinien być on jednym z kryteriów w ocenie zasadności uczestnictwa w szkoleniu.

Odnosząc się do uczestnictwa w szkoleniu pt. „Centrum Aktywizacji Zawodowej – nowa formuła organizacyjna w zakresie aktywizacji zawodowej klientów publicznych służb zatrudnienia – pierwsze doświadczenia – próba podsumowania” pani XXX należy uznać, iż brak jest przesłanek do stwierdzenia, że udział głównej księgowej w szkoleniu merytorycznym dotyczącym CAZ był zasadny. W piśmie z dn. 04.05.2011r. stwierdzono, iż „szkolenie to było skierowane do dyrektorów i z-ców dyrektora, a stanowisko głównego księgowego w niczym nie ustępuje stanowisku z- cy dyrektora”. Ze struktury organizacyjnej będącej zał. nr 1 do Regulaminu Organizacyjnego PUP w Kielcach (akta kontroli nr 66) wynika, że pani XXX jako Kierownik Wydziału Finansowo – Księgowego podlega Dyrektorowi PUP. Wynika to również z jej zakresu czynności z dnia 16.05.2005r. Brak również jakichkolwiek merytorycznych przesłanek do uczestniczenia osoby zajmującej stanowisko głównego księgowego w szkoleniu dotyczącym organizacji CAZ. W związku z tym wyjaśnienia w piśmie z dn. 04.05.2011r. należy uznać za niezasadne, a udział pani XXX w w/w szkoleniu za istotne uchybienie zasadzie racjonalności wydatkowania środków z Funduszu Pracy.

W szkoleniu pt. „Aspekty prawne i księgowe dla podmiotów społecznych” uczestniczył pan XXX – doradca zawodowy. Było to szkolenie bezpłatne, co jednak nie uzasadnia kierowania na szkolenie osoby, której stanowisko nie wymaga znajomości tematyki objętej szkoleniem. Wbrew wyjaśnieniom z dn. 04.05.2011r. nie można uznać, iż doradca zawodowy powinien zostać skierowany na tego typu szkolenie w celu uzyskania

wiedzy z zakresu prawnych i księgowych podstaw podmiotów społecznych. Należy zauważyć, iż również w przypadku szkoleń bezpłatnych dobór pracowników powinien być przemyślany, tak by mogły w tych szkoleniach uczestniczyć osoby, które z racji wykonywanych obowiązków odnoszą z nich korzyść. Należy przy tym pamiętać, iż uczestnictwo w szkoleniu odrywa od obowiązków pracowniczych, nie jest więc zasadne, aby uczestniczyć w szkoleniach niezwiązanych z wykonywanymi zadaniami lub też związanymi w małym stopniu tylko dlatego, że są one bezpłatne.

W kwestii uczestnictwa w szkoleniu pt. „Public relations i relacje z mediami w sytuacjach kryzysowych urzędzie” pani XXX i pani XXX należy stwierdzić, iż temat szkolenia sugeruje, iż jest to szkolenie dla osób odpowiedzialnych za kontakt z mediami w urzędzie, natomiast osoby biorące udział w szkoleniu są szeregowymi pracownikami o niewielkim doświadczeniu. Ponadto z zakresu czynności pani XXX z dn. 01.02.2011r. nie wynika, by w jakimkolwiek stopniu kontakt z mediami wchodził w zakres obowiązków wskazanych w części E zakresu czynności.

Szkolenia zagraniczne.

W 2010r. pracownicy PUP w Kielcach uczestniczyli w 5 szkoleniach zagranicznych w następujących miejscach: Szwecji – Łotwie – Estonii, Norwegii, Francji, Świnoujściu – Kopenhadze, Portugalii. Łącznie w szkoleniach tych uczestniczyło 13 osób, w tym XXX - Dyrektor urzędu uczestniczyła w 2 szkoleniach, XXX – główna księgowa uczestniczyła w 2 szkoleniach, pani XXX – były kierownik CAZ uczestniczyła w 2 szkoleniach.

W okresie 10 – 16.07.2010r. w Szwecji, na Łotwie i w Estonii odbyło się szkolenie pt. „Aktywna polityka rynku pracy w sytuacji kryzysowej. Rozwiązania Szwecji, Łotwy i Estonii”. Udział w nim wzięli: XXX – Dyrektor PUP, XXX – inspektor powiatowy, XXX - pośrednik pracy I stopnia oraz XXX – inspektor powiatowy. Koszt tego szkolenia wyniósł na osobę 5.613 zł, co dało łącznie kwotę 22.452 zł. Jak określono w ofercie celem szkolenia było zapoznanie uczestników szkolenia: z wpływem kryzysu globalnego na rynkach pracy w Szwecji, na Łotwie i w Estonii, z różnymi formami protekcjonizmu państwa w okresie kryzysu w celu rozwiązywania problemów związanych z utrzymaniem istniejących miejsc pracy. Po analizie harmonogramu szkolenia stwierdzono, iż miało ono na celu omówienie rozwiązań systemowych w zakresie publicznych służb zatrudnienia w Szwecji, na Łotwie i w Estonii, a tym samym należy uznać, iż szkolenie to w bardzo małym stopniu mogło być przydatne pracownikom merytorycznym, gdyż nie mają oni realnego wpływu na wprowadzanie takich rozwiązań w Polsce. O ile bowiem temat szkolenia może być

interesujący dla osób tworzących publiczne służby zatrudnienia w Polsce i ewentualnie kadry kierowniczej urzędów pracy, o tyle pracownicy merytoryczni pracujący na podstawie polskich przepisów prawa nie odniosą realnej korzyści w swej codziennej pracy. Możliwość poznania specyfiki pracy w urzędach pracy za granicą nie uzasadnia bardzo wysokiego kosztu szkolenia, zwłaszcza w przypadku inspektorów powiatowych i pośrednika pracy.

W okresie 23 – 28.08.2010r. w Norwegii odbyło się szkolenie pt. „Funkcjonowanie norweskiego systemu instytucji rynku pracy łączącego publiczne służby zatrudnienia ze służbami socjalnymi oraz krajowym zakładem ubezpieczeń społecznych”. Udział w nim wzięli: XXX – doradca zawodowy stażysta, XXX – Lider Klubu Pracy, XXX – inspektor powiatowy oraz XXX – starszy inspektor. Koszt tego szkolenia wyniósł na osobę 5.595 zł, co dało łącznie kwotę 22.380 zł. Jak określono w ofercie celem szkolenia było: zapoznanie się z doświadczeniami instytucji realizującej aktywną politykę rynku pracy wspólnie ze służbami socjalnymi i ubezpieczeniami społecznymi oraz omówienie wad i zalet połączonego systemu. Po analizie harmonogramu szkolenia stwierdzono, iż miało ono na celu omówienie specyfiki norweskich służb zatrudnienia przede wszystkim w zakresie Norweskiego Urzędu Pracy i Pomocy Społecznej. Tym samym należy uznać, iż o ile szkolenie to jest z pewnością interesujące, o tyle jego przydatność osobom pracującym na stanowiskach merytorycznych (doradca zawodowy – stażysta, Lider Klubu Pracy, inspektor powiatowy, starszy inspektor) jest minimalna. O ile bowiem temat szkolenia może być wartościowy dla osób tworzących publiczne służby zatrudnienia w Polsce i ewentualnie kadry kierowniczej urzędów pracy, o tyle pracownicy merytoryczni pracujący na podstawie polskich przepisów prawa, nie odniosą korzyści uzasadniającej tak wysoki koszt szkolenia. Podobnie jak w poprzednim akapicie należy wskazać, iż cel szkolenia oraz jego koszt prowadzą do wniosku, iż nie było ono w wystarczającym stopniu przydatne dla osób pracujących na w/w stanowiskach.

W okresie 02 – 08.09.2010r. we Francji odbyło się szkolenie pt. „Rehabilitacja zawodowa osób niepełnosprawnych i reintegracja społeczna wykluczonych lub zagrożonych wykluczeniem. Doświadczenia i dobre praktyki Francji”. Udział w nim wzięli: XXX – główna księgowa, XXX – kierownik CAZ, XXX – z-ca Dyrektora PUP. Koszt tego szkolenia wyniósł na osobę 6.550 zł, co dało łącznie kwotę 19.980 zł. Jak określono w ofercie celem szkolenia było: zapoznanie się z doświadczeniami i rozwiązaniami stosowanymi we Francji, wpływem wyjątkowo restrykcyjnego prawodawstwa na sytuację osób niepełnosprawnych, zdobycie wiedzy i dobrych praktyk dotyczących rozwiązań stosowanych przez instytucje zajmujące się pośrednictwem pracy dla osób niepełnosprawnych, koordynowania działań służb lokalnych, współpracy z innymi organami odpowiedzialnymi za realizację polityki

równych szans, rola zakładów pracy chronionej, wymiana doświadczeń i dobrych praktyk. Po analizie harmonogramu szkolenia stwierdzono, iż miało ono na celu przybliżenie uczestnikom stosowanych we Francji rozwiązań w dziedzinie rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych. O ile więc można uznać przydatność tego szkolenia dla Kierownika CAZ czy z-cy Dyrektora PUP, którzy z tą tematyką mają do czynienia w swojej pracy, o tyle szkolenie to należy uznać za całkowicie nieprzydatne dla XXX – Wolickiej. W aktach kontroli znajduje się zakres czynności XXX z dnia 16.05.2005r., w którym wskazano, iż jej obowiązki obejmują wyłącznie zadania związane z finansową obsługą urzędu, natomiast nie wskazano by w jakikolwiek sposób realizowała ona zadania związane z aktywizacją osób bezrobotnych. Wobec powyższego skierowanie Głównej Księgowej na szkolenie dotyczące rozwiązań systemowych w zakresie rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych we Francji należy uznać za całkowicie niezasadne i stanowiące naruszenie zasady racjonalnego wykorzystania środków Funduszu Pracy.

W okresie 05 – 08.10.2010r. w Świnoujściu i Kopenhadze odbyło się szkolenie pt. „Nowe zasady kierowania komórką organizacyjną w PUP”. Udział w nim wzięli: XXX – główna księgowa, pani XXX – pośrednik pracy, pani XXX – kierownik CAZ. Ze zgłoszenia na szkolenie (akta kontroli – 101g) wynika, iż pani XXX została oddelegowana na szkolenie zamiast Dyrektora PUP. Koszt tego szkolenia wyniósł na osobę 2.577 zł, co dało łącznie kwotę 7.731 zł. Jak określono w ofercie celem szkolenia było: podwyższenie umiejętności i zakresu wiedzy w obszarze funkcjonowania osoby na kierowniczym stanowisku w urzędzie, którego efektem edukacyjnym ma stać się zaopatrzenie absolwentów w pakiet wiedzy niezbędny do prawidłowego kierowania komórką organizacyjną. Po analizie akt dotyczących szkolenia stwierdzono, iż jako adresatów szkolenia wskazano kadrę kierowniczą powiatowych urzędów pracy, natomiast na szkolenie to została oddelegowana m.in. XXX – pośrednik pracy w Wydziale Aktywizacji Rynku Pracy. Wobec powyższego skierowanie pani XXX na szkolenie dotyczące kierowania komórką organizacyjną PUP, które było przeznaczone wyłącznie dla kadry kierowniczej, należy uznać za całkowicie bezzasadne.

W okresie 23 – 29.10.2010r. w Portugalii odbyło się szkolenie pt. „Rozwiązania systemowe zapewniające dostosowanie oferty edukacyjnej i szkoleniowej do potrzeb rynku pracy oraz funkcjonowanie systemu potwierdzania kwalifikacji nieformalnych na przykładzie Portugalii”. Udział w nim wzięli: XXX – Dyrektor PUP i XXX – specjalista ds. rozwoju zawodowego. Koszt tego szkolenia wyniósł na osobę 5.450 zł, co dało łącznie kwotę 10.900 zł. Jak określono w ofercie celem szkolenia było: zapoznanie się z doświadczeniami i rozwiązaniami stosowanymi przez instytucje szkoleniowe finansowane przez publiczne

służby zatrudnienia realizujące zadania w zakresie aktywizacji zawodowej osób bezrobotnych, przekwalifikowań i podnoszenia kwalifikacji w Portugalii oraz zdobycie wiedzy i dobrych praktyk dotyczących zasad finansowania działalności szkoleniowej, planowania i ewaluacji, diagnozy potrzeb szkoleniowych, kryteriów efektywności, certyfikacji trenerów, współpracy z innymi organami odpowiedzialnymi za dostosowywanie kwalifikacji do potrzeb rynku pracy (szczególnie w warunkach kryzysu). Tym samym należy uznać, iż szkolenie to jest z pewnością interesujące dla specjalisty ds. rozwoju zawodowego, jednakże również w tym przypadku argumenty dotyczące małej przydatności szkolenia i jego wysokim koszcie będą mieć zastosowanie.

Na podstawie przedstawionej dokumentacji stwierdzono, że wybierane kierunki szkoleń w znacznej mierze nie były zgodne z potrzebami merytorycznymi ich uczestników. Pomimo posiadania znacznych środków Funduszu Pracy przeznaczonych na szkolenia, należy zawsze kierować się racjonalnością ich wydatkowania. Niedopuszczalne są sytuacje, gdzie na szkolenie z zakresu zadań innych pracowników urzędu kierowane są osoby, które tych zadań nie realizują, co miało miejsce w PUP w Kielcach. Należy przy tym również

pamiętać, że udział w szkoleniu odbywa się w czasie godzin pracy. Na szczególną uwagę zasługują wyjazdy zagraniczne pracowników urzędu pracy. Jak to opisano powyżej w znacznej mierze udział pracowników w tego typu szkoleniach nie był konieczny, a wręcz zupełnie niezasadny. Biorąc pod uwagę bardzo wysokie koszty szkoleń zagranicznych, udział w nich powinien skutkować zdobyciem szerokiej wiedzy potrzebnej na danym stanowisku. Nie ma racjonalnego uzasadnienia w odbywaniu szkolenia w zakresie kierowania komórką organizacyjną w Kopenhadze, gdyż wiedzę w tym zakresie można zdobyć również na terenie Polski. Również udział pracowników merytorycznych w szkoleniach dotyczących rozwiązań systemowych danego państwa nie jest w ich pracy niezbędny, a biorąc pod uwagę koszty takich szkoleń, po prostu nieopłacalny. Pracownik chcący poszerzyć w swoją wiedzę w tym zakresie może skorzystać z innych źródeł. Należy również zauważyć, iż w szkoleniach zagranicznych w 2010r. dwukrotnie uczestniczyła pani XXX. Łączny koszt tych szkoleń to 9127 zł, w tym udział w szkoleniu we Francji, którego koszt wyniósł 6550 zł uznano za całkowicie niezasadny. Stwierdzony stan faktyczny prowadzi do wniosku, iż PUP w Kielcach nieracjonalnie wydatkuje środki Funduszu Pracy przeznaczone na szkolenia.

5. Zasadność przyznawania bezrobotnym środków na podjęcie działalności gospodarczej i odmowy przyznania tych środków.

W związku z Pani pismem z dnia 20.05.2011r. w zakresie dotyczącym pkt 5 informuję, że kontrolującym rzeczywiście chodziło o Zarządzenie Nr 5 Dyrektora PUP w Kielcach z dnia 31 marca 2008r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu pracy Komisji ds. oceny wniosków o przyznanie bezrobotnemu jednorazowo środków z Funduszu Pracy na podjęcie działalności gospodarczej. W protokole omyłkowo wskazano, że chodzi o Zarządzenie Starosty Kieleckiego. Błąd ten zostałby uwzględniony przez kontrolujących i poprawiony w treści protokołu, gdyby w piśmie z dnia 4.05.2011r. zawierającym zastrzeżenia do protokołu zgłoszono takie uwagi.

Odnosząc się kolejno do pkt 4 pisma z dnia 4.05.2011 r. dotyczącego odmowy podpisania protokołu, kontrolujący przyznają, iż w kryteriach obowiązujących w dniu 15.12.2010r. rzeczywiście widniał zapis, iż odstępstwo od niniejszych kryteriów może nastąpić w uzasadnionych przypadkach po wyrażeniu zgody przez Dyrektora PUP. Należy jednak stwierdzić, że nie miało to wpływu na treść protokołu. Ponadto w piśmie Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 10.05.2011r. znak: PS.IV.862.1.4.2011 prezentującym stanowisko wobec zastrzeżeń stwierdzono, iż nawet w przypadku, gdy taką możliwość odstąpienia od ogólnie przyjętych reguł przewidywałyby kryteria, decyzja o odstąpieniu powinna być uzasadniona w celu zapewnienia realizacji przestrzegania zasad ogólnych. W przedmiotowej sprawie w celu zapewniania przestrzegania ogólnej zasady z art. 8 Kpa tj., że organy administracji publicznej winny prowadzić postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, odstąpienie od ustalonych przez Dyrektora PUP w formie zarządzenia kryteriów powinno być uzasadnione, ponieważ w przypadku innych osób niespełnienie tego samego wymogu powodowało odmowę przyznania środków (dot. osób o nr ewidencyjnych: 011007/0046, 131009/0017, 110510/00011, 011007/0054, 300902/0039, 110505/0018). Ponadto decyzja w tej kwestii powinna również uwzględniać zasadę racjonalnego wydatkowania środków Funduszu Pracy. Należy zaznaczyć, że przyznawanie środków na podjęcie działalności gospodarczej jest świadczeniem fakultatywnym, a zatem jest to rodzaj decyzji uznaniowej, co jednak nie oznacza dowolności - wszelkie odstępstwa od przyjętych reguł winny być szczegółowo uzasadnione. Należy zaznaczyć, że kwestie dotyczące zapisu, iż „Dyrektor PUP ma możliwość odstąpienia od kryteriów” były poruszane jedynie w piśmie z dnia 10.05.2011r. dotyczącym stanowiska w sprawie zastrzeżeń, natomiast w treści protokołu w/w kwestia nie była opisywana.

Kontrolujący ustalili, że w przypadku osoby o nr ewidencyjnym 031109/0007 wniosek o przyznanie środków złożony w dniu 15.12.2010r. został w tym samym dniu

skierowany na posiedzenie Komisji opiniującej wnioski, która pozywanie go zaopiniowała. Kontrolujący zwracają uwagę, iż w innych skontrolowanych sprawach czas rozpatrywania wniosku był dłuższy. Ponadto w momencie przyznawania środków Urząd wiedział, że bezrobotny będzie zobligowany do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku dla bezrobotnych, ponieważ znany mu był fakt, iż w dniu rejestracji zainteresowany posiadał wpis do ewidencji działalności gospodarczej. Kolejna uwaga dotyczy odstąpienia przez Dyrektora PUP od wymogu posiadania przez osobę ubiegającą się o przyznanie środków statusu osoby bezrobotnej przez okres minimum 3 miesięcy. Na piśmie zawierającym w/w prośbę znajduje się adnotacja „zgoda” i podpis Dyrektora PUP. Brak jest natomiast uzasadnienia takiej decyzji. Należy przy tym zwrócić uwagę, że w przypadku innych osób brak spełniania tej przesłanki skutkował odmową otrzymania środków (patrz uwagi powyżej).

W kryteriach dotyczących przyznawania bezrobotnym środków na podjęcie działalności gospodarczej obowiązujących od dnia 10.06.2010r. i od dnia 15.03.2011r. znajduje się zapis, iż *„wnioski mogą być składane przez bezrobotnych zamieszkałych lub przebywających na terenie Powiatu Kieleckiego, których miejsce prowadzenia działalności gospodarczej będzie znajdować się na terenie Powiatu Kieleckiego”*. Z w/w zapisu wynika, że tylko osoba, która jednocześnie ma miejsce zamieszkania lub pobytu na terenie Powiatu Kieleckiego i prowadziłaby działalność gospodarczą na terenie Powiatu Kieleckiego może ubiegać się o przyznanie środków. Natomiast z analizy w/w § 6 ust. 1 rozporządzenia wynika, że bezrobotny, który wystąpił z wnioskiem do starosty właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności gospodarczej nie musi mieć koniecznie miejsca zamieszkania lub pobytu na terenie tego powiatu. Taki zapis w kryteriach jest niezgodny z § 6 ust. 1 w/w rozporządzenia. Ponadto w kryteriach, które obowiązywały od 10.06.2010r. widniał również zapis, iż bezrobotny musiał posiadać meldunek stały lub tymczasowy na okres nie krótszy niż 24 miesiące na terenie Powiatu Kieleckiego (§ 5 pkt 14). Taki zapis z punktu widzenia obowiązujących przepisów jest nieuzasadniony i powoduje znaczne ograniczenie w dostępie do tej formy pomocy dla bezrobotnych. Należy zauważyć, iż w kryteriach obowiązujących od dnia 1.01.2010r. i od dnia 17.05.2010r. w § 6 widniał prawidłowy zapis, iż *„wnioski mogą być składane przez bezrobotnych zamieszkałych lub przebywających na terenie Powiatu Kieleckiego lub których miejsce prowadzenia działalności gospodarczej będzie znajdować się na terenie Powiatu Kieleckiego oraz, że preferowane będą wnioski gdzie działalność gospodarcza prowadzona będzie w Powiecie Kieleckim i Mieście Kielce przez okres trwania umowy zawartej w PUP”*.

Kontrolujący stwierdzają również, że do dnia 14.03.2011r. w kryteriach przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej widniał zapis, iż w/w środki mogą otrzymać osoby bezrobotne zarejestrowane w PUP przez okres minimum 3 m-cy. Zdaniem kontrolujących taki wymóg był nieuzasadniony i stanowił ograniczenie dla osób bezrobotnych, którzy chcieli skorzystać z tej formy pomocy zwłaszcza, że z przepisów dotyczących zasad przyzwania w/w środków nie wynika, aby konieczne było spełnienie takiego warunku. Należy wskazać, że w kryteriach obowiązujących od dnia 15.03.2011r. zrezygnowano z takiego zapisu.

We wszystkich kryteriach, które obowiązywały w okresie objętym kontrolą znajdował się zapis, iż *„środki nie mogą być przeznaczone na zakup pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego związanego z prowadzeniem działalności zarobkowej w zakresie drogowego transportu towarowego, zakup pojazdów przeznaczonych do prowadzenia działalności zarobkowej w zakresie drogowego transportu osób, przyczep lawet, jeżeli związane są z wykonywaniem działalności zarobkowej w zakresie transportu”*. Taki zapis jest sprzeczny z § 1 ust. 2 rozporządzenia z dnia 17.04.2009r. w sprawie przyznawania bezrobotnym środków na podjęcie działalności gospodarczej, ponieważ wyłączono w nim jedynie przyznawanie środków w zakresie krajowego transportu osób taksówkami.

Biorąc powyższe pod uwagę kontrolujący stwierdzają, iż kryteria powinny być zgodne z obowiązującymi przepisami. W regulaminie można np. określić, że w pierwszej kolejności preferowane będą wnioski dotyczące określonego rodzaju działalności gospodarczej, biorąc pod uwagę sytuację na lokalnym rynku pracy, czy też te, których miejsce prowadzenia działalności będzie znajdować się na terenie Powiatu Kieleckiego, jednak nie można określać kryteriów, które byłyby sprzeczne z przepisami prawa.

Do zadań Komisji zgodnie z Zarządzeniem Nr 5 Dyrektora PUP w Kielcach z dnia 31 marca 2008r. w sprawie Regulaminu prac Komisji ds. oceny wniosków o przyznanie bezrobotnemu jednorazowo środków z Funduszu Pracy na podjęcie działalności gospodarczej należy ocena wniosku i określenie szans realizacji planowanego przedsięwzięcia. Również we wzorze opinii z prac Komisji oceniającej wnioski wskazano rubrykę i miejsce na uzasadnienie. Natomiast w skontrolowanych sprawach brak było uzasadnienia decyzji podjętych przez Komisję.

W przypadku osób o nr ewidencyjnych 060710/00022, 190710/00011, 011007/0046 wnioskodawców poinformowano, że środki na podjęcie działalności gospodarczej nie zostaną przyznane ze względu fakt, że w bieżącym roku zostały już w całości wykorzystane oraz, że ponownie można składać wnioski w 2011r. Tylko osoby o nr ewid. 060710/00022,

190710/00011 jeszcze w tym samym roku złożyły pisma o rozpatrzenie poprzednio złożonych wniosków i otrzymały dotacje. Z wyjaśnień złożonych przez panią Barbarę KroczeK – Kierownika Wydziału Obsługi Rynku Pracy wynika, że w dniu 22.11.2010r. urząd otrzymał informację z MPiPS o przyznaniu dodatkowych środków i z uwagi na bardzo ograniczony czas telefonicznie informowano bezrobotnych o możliwości rozpatrzenia złożonych wniosków jeszcze w 2010r. Kontrolujący stwierdzają, że jeżeli w PUP w Kielcach została wprowadzona praktyka telefonicznego informowania wnioskodawców o terminie posiedzenia Komisji odpowiednia adnotacja w formie notatki urzędowej winna znaleźć się w aktach sprawy. Zgodnie z art. 14 kpa sprawy winny być załatwiane w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego, a w ustnej formie gdy przemawia za tym interes strony, a przepis prawny nie stoi temu na przeszkodzie. Przy czym treść oraz istotne motywy takiego załatwienia powinny być utrwalone w aktach w formie protokołu lub podpisanej przez stronę adnotacji. Niezachowanie tego wymogu powoduje, że w praktyce Urząd nie jest w stanie wykazać, iż poinformował wszystkie osoby, które nie otrzymały środków z powodu ich wyczerpania o tym, że jest możliwości rozpatrzenia złożonych wniosków jeszcze w 2010r.

W sprawie osoby o nr ewid. 301000/0025 brak było pisma o wezwaniu na komisję, czy też innego pisma skierowanego do wnioskodawcy z chwilą, kiedy urząd otrzymał środki finansowe na ten cel. Natomiast z wcześniejszych dokumentów znajdujących się w aktach (pismo z dnia 13.08.2010r.) wynikało, że PUP zobowiązał się poinformować wnioskodawcę o sposobie rozpatrzenia wniosku z chwilą otrzymania środków. Z akt sprawy wynika natomiast, że w dniu 5.10.2010r. , mimo niepowiadomienia przez PUP wnioskodawcy Komisja pozytywnie zaopiniowała wniosek o przyznaniu środków w wysokości 18 000 zł.

Na stronie 1 wzoru wniosku o przyznanie z Funduszu Pracy jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej przez bezrobotnego znajduje się niezgodna z aktualnie obowiązującym stanem prawnym informacja, że dokonanie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej przed zawarciem przedmiotowej umowy skutkuje utratą statusu bezrobotnego. Od 1.02.2011r. w związku nowelizacją ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy uległ zmianie art. 2 ust 1 pkt 2 lit f i obecnie samo posiadanie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej nie oznacza jeszcze utraty status bezrobotnego. Należy jednak brać pod uwagę posiadanie takiego wpisu w okresie 12 miesięcy przed dniem złożenia wniosku, gdyż zgodnie dalej obowiązującym z § 7 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia MPiPS z dnia 17.04.2009r. w sprawie refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania bezrobotnemu środków na podjęcie

działalności gospodarczej powoduje, że wniosek o przyznanie środków nie może zostać uwzględniony.

6. Prawidłowość realizacji wniosków o umorzenie środków z Funduszu Pracy.

W ocenie kontrolujących umorzenie osobie bezrobotnej o nr ewid. 031109/0007 nienależnie pobranego zasiłku dla bezrobotnych w wysokości 4623,30 zł było nieuzasadnione, co w konsekwencji wyczerpuje znamiona czynu stanowiącego naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Zdaniem kontrolujących w przedmiotowej sprawie nie zaszyły przesłanki do umorzenia określone w/w przepisie art. 76 ust. 7, ponieważ wnioskodawca posiada majątek, z którego można dochodzić należności. Należy również wskazać, że kredyty na zakup samochodów były przyznane w 2007 i 2008r. w związku z czym w znacznym stopniu zostały już spłacone. Tym samym argumenty wskazane przez Dyrektora PUP w Kielcach mogły uzasadniać ewentualne odroczenie lub rozłożenie na raty spłaty zadłużenia, jednakże nie zaistniała żadna z przesłanek mogąca skutkować jego całkowitym umorzeniem. Należy przy tym wskazać, że zainteresowany prowadzi działalność gospodarczą, na którą otrzymał w grudniu 2010r. środki z Funduszu Pracy w wysokości 18 000 zł, a małżonka jest zatrudniona i otrzymuje wynagrodzenie netto w wysokości 2690,05 zł. Ponadto wbrew temu, co zainteresowany podnosi, tj. iż zgłosił wyrejestrowanie działalności gospodarczej w gminie w dniu 3.11.2009r., zgłoszenie takie miało miejsce w dniu 4.11.2009r., co wynika z treści decyzji o wykreśleniu działalności z ewidencji.

Naruszenie dyscypliny finansów publicznych nastąpiło poprzez niezgodne z przepisami umorzenie należności Skarbu Państwa tj. naruszenie art. 5 w/w ustawy w zw. z art. 76 ust.7 ustawy z dnia 20.04.2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j. Dz.U. Nr 69, poz. 415 z późn. zm.) o czym zawiadomiono Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych pismem z dnia 29.04.2011r. znak: PS. IV.862.1.4.2011.

W sprawie osoby o nr ewid. 100200/0060 w uzasadnieniu decyzji o umorzeniu nienależnie pobranego zasiłku dla bezrobotnych wskazano, iż wierzyciel uznał, że prowadzenie postępowania egzekucyjnego mogłoby pozbawić wnioskodawcę niezbędnych środków utrzymania. Wskazano również, że dłużnik prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z rodzicami, dochód na członka rodziny wynosi 995 zł brutto, na stałe obciążenia budżetu domowego składają się: rachunki za energię elektryczną i gaz w kwocie 250 zł, telefon - 75 zł, leki - 300 zł, bilety do pracy - 88 zł. Ponadto zainteresowany spłaca kredyty bankowe w łącznej kwocie 1013 zł miesięcznie, nie korzysta ze świadczeń pomocy

społecznej, nie posiada ruchomości, nieruchomości, przedmiotów wartościowych ani zasobów pieniężnych. Z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy wynika, że bezrobotny posiada zadłużenie w Banku Zachodnim w wysokości 7 475 zł, które zostało postawione w stan windykacji, natomiast z pisma z AIG Bank Polska S.A. z dnia 9.04.2010r. wynika, że limit kredytowy na karcie został zablokowany, saldo zadłużenia wynosi 4366 zł, minimalna kwota spłaty to 506,17 zł, w tym zaległości do natychmiastowej spłaty wynoszą 303,02 zł. Zdaniem kontrolujących z powyższych zaświadczeń nie wynika w jakiej kwocie miesięcznie bezrobotny jest zobowiązany spłacać zadłużenie wobec banków, natomiast w uzasadnieniu decyzji wskazano, że jest to kwota 1013 zł. Kwota taka została wskazana przez bezrobotnego we wniosku o umorzenie. Zainteresowany wskazał również, że pomimo wygranej sprawy przed sądem pracy nie otrzymał należnego wynagrodzenia. Zauważyć przy tym należy, że organ I instancji nie zbadał, jaką kwotę zasądził sąd z tego tytułu. Kontrolujący stwierdzają, że po odliczeniu wydatków wymienionych w „Karcie informacyjnej” z dnia 11.05.2010r. dochód na osobę wynosi 757, 33 zł brutto (bez uwzględnienia comiesięcznych kwot zadłużenia wobec banku). Biorąc pod uwagę w/w okoliczności zdaniem kontrolujących w przedmiotowej sprawie nie można stwierdzić, że prowadzenie postępowania egzekucyjnego mogłoby pozbawić wnioskodawcę niezbędnych środków utrzymania. Zdaniem kontrolujących w przedmiotowej sprawie można było odroczyć termin płatności, bądź rozłożyć zadłużenie na raty (pod warunkiem, że wszystkie okoliczności faktyczne byłyby zbadane), a nie ma podstaw do całkowitego umorzenia kwoty nienależnie pobranego zasiłku.

Kontrolujący stwierdzają, iż decyzje w sprawie umorzenia, rozłożenia na raty odroczenia terminu płatności nienależnie pobranego świadczenia mają charakter uznaniowy. Nie oznacza to jednak dowolności. Należy przede wszystkim badać przesłanki określone w art. 76 ust. 7 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, a uzasadnienie decyzji musi szczegółowo określać, jakie okoliczności były podstawą do takiego rozstrzygnięcia opierając się przy tym na zebranych w sprawie materiale dowodowym.

W pozostałych sprawach będących przedmiotem kontroli nie stwierdzono nieprawidłowości.

7. Zasadność kierowania na staż.

W toku kontroli ustalono, że Powiatowy Urząd Pracy w Kielcach wydając osobom bezrobotnym skierowania kierował się określonymi przez pracodawcę wymaganiami oraz uwzględniał prośby pracodawców co do skierowania na staż konkretnych wskazanych osób.

W 7 wnioskach o zawarcie umowy o zorganizowanie stażu w występowały braki formalne. Wnioskodawcy nie wskazali okresu odbywania stażu, nie określili stanowiska pracy, a w 1 przypadku nie podano zakresu zadań, co jest niezgodne z § 1 rozporządzenia w sprawie warunków odbywania stażu przez bezrobotnych. Należy również dodać, że w celu przejrzystości obiegu dokumentów wnioski winny zawierać dekrety na pracownika odpowiedzialnego za załatwienie sprawy. Wnioski natomiast zawierają wyłącznie adnotację o sposobie załatwienia sprawy i podpis pracownika, który nie zawsze jest czytelny.

Osoby skierowane na staż należały do kręgu osób będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy, a większość z nich była osobami do 25 roku życia, natomiast staż jest instrumentem, z którego powinny korzystać również inne osoby, zwłaszcza bez kwalifikacji zawodowych i bezrobotni długotrwale.

Zespół kontrolny ustalił, że w 2 przypadkach zawnioskowano o osobę będącą spokrewnioną z organizatorem stażu. Zgodnie z art. 53 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy starosta może skierować osobę bezrobotną do odbycia stażu, w związku z czym jest to instrument fakultatywny, a zatem ewentualne skierowanie danej osoby na staż należy do wyłącznej kompetencji starosty. Jednakże kontrolujący podzielają stanowisko Departamentu Rynku Pracy Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej przedstawionym w piśmie z dn. 25.03.2004r., znak: DRP.VIII.024/156-2/SS/04, w którym wskazano: „w opinii tut. Departamentu PUP nie powinien kierować na staż absolwenta do pracodawcy będącego bliskim członkiem jego rodziny (np. rodziców, dziadków), gdyż powodować to może poważne zagrożenia nadużyć, aż do fikcyjności takiego stażu włącznie. Wiadomym faktem jest, iż inaczej traktuje się np. swojego syna a inaczej absolwenta nie będącego członkiem rodziny. Oczywiście nie oznacza to, iż w każdym przypadku taki staż byłby rzeczywiście fikcją, jednakże z uwagi na poważne problemy w późniejszym ustaleniu (wykryciu i udowodnieniu) nadużycia, PUP nie powinien w opinii tut. Departamentu podejmować ryzyka niecelowego wydatkowanie środków z Funduszu Pracy”. W związku z powyższym właściwym postępowaniem w takich przypadkach jest porozumienie się przez PUP z organizatorem stażu w celu wystąpienia przez niego z wnioskiem o skierowanie na staż osoby niespokrewnionej.

Wśród osób bezrobotnych, których akta objęto kontrolą 3 osoby były kierowane na staż dwukrotnie. W dużej mierze było to spowodowane tym, iż organizatorzy stażu sami wskazywali we wniosku osoby, które chcieliby przyjąć na staż. Należy jednak zaznaczyć, że w przypadku osoby nr ewid. 110906/0013 i umowy nr 1021/S/2010 we wniosku, który wpłynął w dniu 19.07.2010r., nie zostało wskazane, iż organizator stażu chce ją przyjąć na

staż. Jak wynika, ze złożonych przez pracowników PUP wyjaśnień, do firmy HOCHTRANS była również skierowana osoba o nr ewid. 040999/0039, która nie korzystała nigdy ze stażu, jednak nie została przyjęta ponieważ oferta stała się nieaktualna. Ponadto z wyjaśnień wynika, że inne osoby zgłaszające się do PUP w dniach realizacji oferty, które spełniały wymagania organizatora stażu nie otrzymały skierowań, ponieważ miały otrzymać innego rodzaju wsparcie w ramach instrumentów pracy. Powyższe wskazuje na to, że Urząd nie poczynił dostatecznych starań, by tą formą aktywizacji jakim jest staż objąć osobę, która nigdy z niego nie korzystała. Również w przypadku osoby nr ewid. 090708/0022 i umowy nr 658/S/2010 we wniosku, który wpłynął w dniu 09.06.2010r., nie zostało wskazane, iż organizator stażu chce ją przyjąć na staż. W przypadku w/w osób dwukrotne skierowanie na staż nie było sprzeczne z prawem, jednakże zdaniem kontrolujących požądane jest, by Urząd prowadził działania mające na celu aktywizację wszystkich bezrobotnych, a zwłaszcza tych osób które mają największe problemy z odnalezieniem się na rynku pracy. W przypadku osoby nr ewid. 130106/0005 i umowy nr 919/S6/2010 we wniosku, który wpłynął w dniu 23.06.2010r., wskazano o skierowanie na staż osoby o nr ewid. 130106/0005. W odpowiedzi na złożony wniosek w piśmie z dnia 04.10.2010r. PUP wskazał, że został on rozpatrzony pozytywnie. Zespół kontrolny ustalił, że wniosek został przeanalizowany niestarannie. Z obowiązujących przepisów wynika, że bezrobotny nie może ponownie odbywać stażu u tego samego organizatora na tym samym stanowisku pracy, a osoba o nr ewid. 130106/0005 poprzednio odbywała staż jako sprzedawca. Ponadto staż jest instrumentem, z którego mogą korzystać wyłącznie osoby zarejestrowane jako osoby bezrobotne. Z dokumentacji wynika, że organizator stażu dopiero w dniu podpisania umowy tj. 20.12.2010r. zawnioskował o zmianę stanowiska ze sprzedawcy na zaopatrzeniowca. Przede wszystkim jednak w dniu rozpatrzenia wniosku osoba o nr ewid. 130106/0005 nie figurowała w rejestrze osób bezrobotnych, gdyż z dniem 06.09.2010r. utraciła status osoby bezrobotnej z powodu niestawiennictwa w PUP w wyznaczonym terminie, a ponownie zarejestrowała się w dniu 10.12.2010r. Z powyższego wynika, że wniosek nie kwalifikował się do pozytywnego rozpatrzenia, a w konsekwencji osoba nr ewid. 130106/0005 nie powinna być skierowana na staż. W sytuacji gdy osoba wskazana we wniosku nie jest osobą bezrobotną Urząd Pracy powinien pouczyć organizatora o możliwości skierowania na staż innej osoby.

Z analizy akt objętych kontrolą wynika, że w ramach zawartych umów o zorganizowanie stażu skierowane osoby odbywały staż przez okres 3 miesięcy, a w 5 przypadkach, aneksem do umowy, został on przedłużony o kolejne 3 miesiące. Na 15 skontrolowanych wniosków tylko 5 organizatorów deklarowało zatrudnienie skierowanej

osoby po odbytych stażach, z czego 3 wystąpiło o jego przedłużenie. Ze względu na brak środków finansowych 1 wniosek rozpatrzono negatywnie, w związku z czym organizator stażu wystąpił o odstąpienie od umowy w kwestii zobowiązania się do zatrudnienia, a Urząd pozytywnie przychylił się do jego prośby. O przedłużenie stażu wnioskowało również 7 organizatorów nie deklarujących zatrudnienia skierowanych na staż osób, z czego dwóm odmówiono przedłużenia ze względu na ograniczone środki finansowe lub ich brak. Należy dodać, iż 1 osoba podjęła zatrudnienie po odbytych stażach, a 3 osoby, wobec których organizator zobowiązał się do zatrudnienia były jeszcze w trakcie odbywania stażu. Pomimo, iż ustawodawca nie zobowiązał pracodawców organizujących staż do zadeklarowania zatrudnienia bezrobotnego po odbyciu stażu, to zasadnym jest preferowanie organizatorów deklarujących zatrudnienie, ponieważ staż jest instrumentem rynku pracy zaprojektowanym przede wszystkim w celu aktywizacji zawodowej osób bezrobotnych i nie powinien być traktowany jako forma wspierania pracodawców poprzez kierowanie do nich kolejnych stażystów. Należy przy tym dodać, że najważniejszym miernikiem efektywności staży (a tym samym wydatkowania środków z Funduszu Pracy) jest zatrudnienie osób bezrobotnych po odbytych stażach.

Podczas kontroli ustalono również, że PUP w Kielcach nie posiada opracowanych i zatwierdzonych zarządzeniem Dyrektora PUP kryteriów regulujących kwestie warunków organizowania i odbywania stażu u pracodawcy. Zdaniem kontrolujących konieczne jest opracowanie kryteriów, które określałyby warunki ubiegania się o zorganizowanie stażu, jego przedłużenia oraz zasady kierowania osobami bezrobotnymi. Urząd powinien przy rozpatrywaniu wniosku opierać się na jasnych kryteriach obowiązujących wszystkich pracodawców z terenu działania danego urzędu pracy.

8. Prawidłowość postępowania przy kierowaniu osobami bezrobotnymi na szkolenia.

8.1. Kierowanie osobami bezrobotnymi na szkolenia przez nie wskazane.

Po analizie przedstawionej podczas kontroli dokumentacji zespół kontrolujący stwierdza, iż wnioski o skierowanie na szkolenia indywidualne osób objętych kontrolą zawierają datę wpływu do Biura Obsługi Klienta Powiatowego Urzędu Pracy w Kielcach, jednakże nie są dekretowane na osobę odpowiedzialną za załatwienie danej sprawy. Należy wskazać, że skoro druk wniosku o skierowanie na szkolenie indywidualne składa się z dwóch części: pierwszej przeznaczonej do wypełnienia przez kandydata na szkolenie oraz drugiej przeznaczonej do wypełnienia przez pracowników PUP, to wskazani pracownicy

odpowiedzialni za aktywizację osób bezrobotnych winni umieszczać w odpowiednich miejscach wniosku stosowne opinie (np.: brak wypełnionej przez pracowników PUP części we wniosku osoby nr ewid. 080306/0022). Należy przy tym zaznaczyć, iż powyższe opinie są niezbędne w celu realizacji wniosku, bowiem w pierwszej kolejności bezrobotnemu powinna być przedstawiona oferta pracy, a dopiero w przypadku braku możliwości zapewnienia odpowiedniej pracy inna forma aktywizacji - taki priorytet wskazuje art. 34 ustawy o promocji i instytucjach rynku pracy. Specjalista ds. rozwoju zawodowego winien posiadać informację o braku propozycji pracy dla osób wnioskujących o szkolenie. Należy dodać, że z wniosku powinna wynikać zasadność skierowania na dane szkolenie lub jej brak. Natomiast osoby bezrobotne uzasadniały we wnioskach celowość udziału w szkoleniu oraz uprawdopodobniały uzyskanie zatrudnienia po odbytym szkoleniu. Z poddanych analizie akt wynikało, że o sposobie rozpatrzenia wniosku Urząd informował osoby zainteresowane w formie pisemnej. Następnie wydawał osobom zakwalifikowanym na szkolenie skierowania zawierające informację o prawach i obowiązkach związanych z uczestnictwem w szkoleniu. Osoby kierowane na szkolenie potwierdziły pisemnie zapoznanie się z treścią w/w informacji. Podczas kontroli stwierdzono, że skierowania te nie zawierają nr PESEL osoby kierowanej, co jest niezgodne z § 34 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia MPiPS w sprawie szczegółowych warunków prowadzenia przez publiczne służby zatrudnienia usług rynku pracy. Ponadto z analizy akt wynika, że osoby skierowane na szkolenie po jego zakończeniu podjęły zatrudnienie.

8.2. Kierowanie na szkolenia grupowe.

Na podstawie losowo wybranej dokumentacji dotyczącej organizacji szkoleń grupowych, a także akt osób bezrobotnych oraz uzyskanych od pracowników PUP informacji stwierdzono, iż szkolenia grupowe są organizowane w oparciu o plan szkoleń sporządzany na okres jednego roku. Plan ten upowszechniany jest na stronie internetowej i w siedzibie PUP. Na podstawie składanych wniosków specjalista ds. rozwoju zawodowego tworzy listę osób zakwalifikowanych na szkolenie. Należy jednak zaznaczyć, iż składane przez osoby zainteresowane wnioski o skierowanie na szkolenie grupowe nie zawierają daty wpływu do Urzędu oraz dekretacji na osobę odpowiedzialną za rozpatrzenie wniosku. Natomiast większa część wniosków objęta kontrolą nie jest wypełniona w sposób prawidłowy zarówno przez osoby zainteresowane szkoleniem, jak i pracowników Urzędu (np.: wnioski osób o nr ewid. 040101/0064, 200204/0014 i 010806/0018). Przeważnie kandydaci ubiegający się o skierowanie na szkolenie nie podawali informacji w punktach od 4 do 11, a dotyczyły one

np.: daty ostatniej rejestracji, wykształcenia, przebiegu pracy zawodowej, uczestnictwa w szkoleniach organizowanych przez PUP czy uzasadnienia ubiegania się o szkolenie. W czterech wnioskach stwierdzono brak opinii pośredników pracy, niezbędnej w celu realizacji wniosku. Na powyższe zwrócono uwagę przy opisie wniosków o skierowanie na szkolenia indywidualne w pkt 8.1. Należy dodać, że skoro Urząd opracował „Wniosek o skierowanie na szkolenie grupowe” to winien konsekwentnie go stosować zwracając uwagę, by zawierał wymagane informacje i niezbędne opinie. Powyższe wskazuje, że opracowany wniosek nie jest wykorzystywany zgodnie z jego celem, bowiem na podstawie niedokładnie wypełnionego wniosku trudno jest ocenić czy dana osoba kwalifikuje się, czy też nie kwalifikuje się na szkolenie tj. określić zasadność kierowania danej osoby na szkolenie. Z poddanych analizie akt wynika, że osoby zakwalifikowane na szkolenie otrzymywały skierowania na szkolenie zawierające informację o prawach i obowiązkach związanych z uczestnictwem w szkoleniu oraz potwierdzały pisemnie zapoznanie się z treścią w/w informacji. Skierowania nie zawierały nr PESEL. Na powyższe zwrócono uwagę przy opisie wniosków o skierowanie na szkolenia indywidualne w pkt 8.1. Wśród osób bezrobotnych, których akta objęto kontrolą 2 osoby były dwukrotnie kierowane na szkolenia w ciągu roku. Osoby te należały do osób będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy. Jednakże, zdaniem kontrolujących odbyte przez nich szkolenia nie były „szkoleniami częściowymi” tak jak to wskazano w wyjaśnieniach dotyczących osób uczestniczących w szkoleniach częściowych. Należy wskazać, że były to dwa różne tematycznie szkolenia, a zdobyte przez osobę uprawnienia nie są uprawnieniami, które łącznie byłyby konieczne do wykonywania pracy w danym zawodzie. Zdobywanie nowych uprawnień przez osoby skierowane na szkolenie zwiększyło szanse na zatrudnienie – 3 osoby po ukończonym szkoleniu podjęły zatrudnienie, w tym osoba, która była dwukrotnie kierowana na szkolenie. Należy dodać, że osoby biorące udział w szkoleniach spełniały kryteria zawarte w obowiązujących w Urzędzie „Zasadach kierowania na szkolenia grupowe organizowane przez Powiatowy Urząd Pracy w Kielcach”, jak również kryterium wiekowe w przypadku szkoleń organizowanych w ramach aktywizacji zawodowej osób do 30 roku życia.

Biorąc pod uwagę ustalenia opisane w protokole i w niniejszym wystąpieniu pokontrolnym Powiatowemu Urzędowi Pracy w Kielcach należy wystawić ocenę pozytywną z nieprawidłowościami. Osobami odpowiedzialnymi za nieprawidłowości są pracownicy oraz kadra kierownicza urzędu.

II. Zalecenia pokontrolne:

Ad. 2 Struktura organizacyjna kontrolowanej jednostki.

2.1. PUP w Kielcach winien dostosować Regulamin Organizacyjny tak, aby w CAZ zgodnie z art. 9b ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy były realizowane wszystkie usługi i instrumenty rynku pracy.

Ad. 3. Spełnianie wymogów kwalifikacyjnych pracowników PUP.

3.1. Z postępowania konkursowego na wolne stanowisko urzędnicze zgodnie z art. 14 ustawy o pracownikach samorządowych należy sporządzać protokół.

3.2. Nabór na stanowiska urzędnicze powinien być przeprowadzany w oparciu o przepisy ustawy o pracownikach samorządowych. W związku z powyższym nie jest możliwe powierzenie „pełnienia obowiązków”, a kandydat na dane stanowisko powinien spełniać przewidziane w ustawie warunki, w tym posiadać odpowiednie kwalifikacje zawodowe. Również w przypadku „awansu wewnętrznego” oraz „czasowego powierzenia wykonywania innej pracy” należy badać kwalifikacje zawodowe. Należy wyeliminować taki stan rzeczy, w którym osoby nie spełniające wymogów kwalifikacyjnych są zatrudnione na kierowniczych stanowiskach urzędniczych i nie prowadzi takiej praktyki w przyszłości.

3.3. Należy prowadzić nazewnictwo stanowisk zgodne z rozporządzeniem Rady Ministrów w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych z dnia 18 marca 2009 r.

Ad. 4. Prawdliwość wydatkowania środków Funduszu Pracy na szkolenie kadry Urzędu Pracy. Zgodność wybieranych kierunków szkoleń z potrzebami merytorycznymi ich uczestników. Zasadność wyboru szkoleń organizowanych za granicą.

4.1. Skierowanie pracowników urzędów pracy na szkolenia powinno być poprzedzone analizą nie tylko ich zakresów czynności, ale również ilości i tematyki szkoleń, w których uczestniczyły osoby zatrudnione na takich samych stanowiskach, aby wyeliminować dysproporcje w ilości odbywanych szkoleń.

4.2. Należy kierować na szkolenia osoby, których zakres obowiązków odpowiada tematyce szkolenia, tak by było ono w wysokim stopniu przydatne i przelożyło się na efekty ich pracy. Nie jest dopuszczalne uczestnictwo w szkoleniach, jeżeli temat szkolenia jest tylko w niewielkim stopniu związany z ich pracą, gdyż stanowi to przejaw braku racjonalności w wydatkowaniu środków Funduszu Pracy.

4.3. Z oferty szkoleń zagranicznych należy korzystać w wyjątkowych przypadkach, tylko wtedy, gdy szkolenie z jakiejś tematyki rzeczywiście musi się odbyć w innym kraju, a zakres

szkolenia jest na tyle przydatny, że rekompensuje jego wysoką cenę. Powinny być to sytuacje rzadkie i nie powinny z zasady dotyczyć zapoznania pracowników z systemem funkcjonowania publicznych służb zatrudnienia w innych krajach, gdyż wiedza ta nie jest niezbędna w pracy pracownika merytorycznego.

Ad. 5. Zasadność przyznawania bezrobotnym środków na podjęcie działalności gospodarczej i odmowy przyznania tych środków.

5.1. Komisja oceniająca wnioski bezrobotnych o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej oceniając szanse realizacji przedsięwzięcia winna uzasadniać swoją decyzję.

5.2. Decyzje dotyczące odstępiania od przyjętych kryteriów przyznawania bezrobotnym środków na podjęcie działalności gospodarczej winny być szczegółowo uzasadniane. Należy przy tym mieć na względzie ogólną zasadę, że w podobnych sprawach wobec wszystkich bezrobotnych winny być stosowane takie same, jasno określone kryteria.

5.3. Realizując wnioski o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej należy dokumentować czynności podejmowane w toku prowadzonego postępowania mając na względzie art. 14 kpa.

5.4. Należy zmienić kryteria przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej tak, aby były zgodne z obowiązującymi przepisami tj. m.in. § 1 ust. 2 rozporządzenia z dnia 17.04.2009r. w sprawie przyznawania bezrobotnym środków na podjęcie działalności gospodarczej

Ad. 6. Prawidłowość realizacji wniosków o umorzenie środków z Funduszu Pracy.

6.1. Przy rozpatrywaniu wniosków o umorzenie środków z Funduszu Pracy należy badać, czy zachodzą przesłanki określone w art. 76 ust. 7 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, mając na względzie racjonalność wydatkowania środków Funduszu Pracy. Uzasadnienie decyzji musi być precyzyjne i winno szczegółowo określać, jakie okoliczności były podstawą rozstrzygnięcia z uwzględnieniem zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Ad. 7. Zasadność kierowania na staże.

7.1. Należy starannie analizować wnioski o zawarcie umowy o zorganizowanie stażu, czy zawierają informacje wymagane § 1 rozporządzenia w sprawie warunków odbywania stażu przez bezrobotnych, a w przypadku wszelkich braków obligować wnioskodawców do uzupełnienia.

7.2. W celu przejrzystości obiegu dokumentów wnioski o zawarcie umowy o zorganizowanie stażu winny zawierać dekretację na pracownika odpowiedzialnego za załatwienie sprawy.

7.3. Ze względu na możliwość wystąpienia ryzyka niecelowego wydatkowania środków z Funduszu Pracy nie należy kierować do pracodawcy organizującego staż bezrobotnego, który jest bliskim członkiem jego rodziny.

7.4. Należy podjąć działania zmierzające do skierowania na staż jak największej liczby osób bezrobotnych pozostających w rejestrze PUP, a znajdujących się w szczególnej sytuacji na rynku pracy. Wpłynie to na aktywizację większej liczby osób bezrobotnych.

7.5. W przypadku, gdy wnioskodawca wskazuje o skierowanie na staż osoby, która nie jest osobą bezrobotną, PUP powinien pouczyć organizatora o możliwości skierowania na staż innej osoby.

7.6. Zasadnym jest preferowanie pracodawców organizujących staż deklarujących zatrudnienie osoby bezrobotnej po ukończeniu stażu, ponieważ staż jest instrumentem rynku pracy zaprojektowanym w celu aktywizacji zawodowej osób bezrobotnych, a nie formą wspierania pracodawców. Wpłynie to na zwiększenie efektywności wydatkowania środków z Funduszu Pracy.

7.7. Należy opracować kryteria regulujące kwestie warunków organizowania i odbywania stażu. PUP przy rozpatrywaniu wniosku winien opierać się na jasnych kryteriach obowiązujących wszystkich pracodawców z terenu działania danego urzędu pracy.

Ad. 8. Prawidłowość postępowania przy kierowaniu osób bezrobotnych na szkolenia.

8.1. Wnioski o skierowanie na szkolenia winny zawierać datę wpływu do Urzędu oraz dekretację na osobę odpowiedzialną za realizację wniosku.

8.2. Należy starannie analizować wnioski o skierowanie na szkolenia i przestrzegać, by były prawidłowo wypełniane przez osoby wnioskujące i zawierały niezbędne opinie. Z wniosku winna wynikać zasadność skierowania na szkolenie.

8.3. Należy zmodyfikować druk skierowania na szkolenie tak, by zawierał nr PESEL osoby kierowanej na szkolenie stosownie do § 77 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia MPiPS w sprawie standardów i warunków prowadzenia usług rynku pracy.

Pouczenie

Informuję, że Dyrektorowi Urzędu Pracy przysługują uprawnienia wynikające z art. 113 ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j.

Dz. U. z 2008r. Nr 69 poz. 415 z późn. zm.), tj. może w terminie 14 dni od dnia otrzymania zaleceń, uwag i wniosków zgłosić do nich zastrzeżenia.

W przypadku braku zastrzeżeń proszę o poinformowanie o podjętych działaniach na rzecz realizacji zaleceń w terminie 30 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia.

Z up. Wojewody Świętokrzyskiego

mgr Renata Murawska

Dyrektor Wydziału Polityki Społecznej